

Bruxelles, den 16. april 2025
(OR. en)

8042/25

Interinstitutionel sag:
2025/0101(COD)

ASILE 32
FRONT 93
JAI 480
CODEC 447

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	16. april 2025
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2025) 186 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EU) 2024/1348 for så vidt angår opstilling af en liste over sikre oprindelseslande på EU-plan

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 186 final.

Bilag: COM(2025) 186 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.4.2025
COM(2025) 186 final

2025/0101 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EU) 2024/1348 for så vidt angår opstilling af en liste over
sikre oprindelseslande på EU-plan**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Baggrund

I december 2023 nåede Europa-Parlamentet og Rådet til politisk enighed om de lovgivningsforslag, der omfatter pagten om migration og asyl, og som indebærer en omfattende reform af EU-reglerne om forvaltning af migration og det fælles asylsystem på EU-plan.

I henhold til direktiv 2013/32/EU ("direktivet om asylprocedurer") er det kun muligt at udpege sikre oprindelseslande på medlemsstatsniveau. Forordning 2024/1348 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU ("forordningen om asylproceduren"), som er en del af pagten, giver for første gang mulighed for at udpege sikre oprindelseslande på EU-plan.

Den 16. december 2024 meddelte kommissionsformand Ursula von der Leyen i sin skrivelse til stats- og regeringscheferne forud for Det Europæiske Råd, at Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) var blevet anmodet om at fremskynde sin analyse af de specifikke tredjelande, der potentielt kunne udpeges som sikre oprindelseslande, med henblik på at udarbejde en EU-liste. I Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2024 noterede Rådet sig det igangværende arbejde med sikre oprindelseslande. Som opfølgning meddelte kommissionsformand Ursula von der Leyen i sin skrivelse af 17. marts 2025 til stats- og regeringscheferne forud for Det Europæiske Råds møde, at Kommissionen på grundlag af analysen fra EU's Asylagentur og andre tilgængelige informationskilder vil fremlægge et forslag til en første liste over sikre oprindelseslande. Når denne liste er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, vil den være dynamisk og kan med tiden udvides eller revideres yderligere.

Dette forslag tager sigte på at **udpege kandidatlande og ét potentielt kandidatland** til EU-medlemskab **samt seks andre lande** som sikre oprindelseslande på EU-plan. I henhold til forordning 2024/1348 fremskyndes og afsluttes behandlingen af en ansøgning inden højst tre måneder, hvis en ansøger om international beskyttelse kommer fra et sikkert oprindelsesland. Hvis ansøgeren endnu ikke har fået tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område, kan en medlemsstat desuden behandle ansøgningen i en grænseprocedure.

I henhold til forordningen om asylproceduren må et tredjeland kun udpeges som et sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med forordningen, hvis det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af retten inden for rammerne af et demokratisk system og den generelle politiske situation kan påvises, at der ikke sker forfølgelse som defineret i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347 ("kvalifikationsforordningen"), og der ikke er nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i nævnte forordnings artikel 15.

Vurderingen af, om et tredjeland er et sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med forordningen om asylproceduren, baseres på en række relevante og disponible informationskilder, herunder oplysninger fra medlemsstaterne, EU's Asylagentur, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge og andre relevante internationale organisationer, og der tages, hvis en sådan foreligger, hensyn til den fælles analyse af de oplysninger om oprindelseslandet, som er omhandlet i artikel 11 i forordningen om Den Europæiske Unions Asylkontor (EU) 2021/2303.

Ved gennemførelsen af vurderingen tages der bl.a. hensyn til, i hvilket omfang der ydes beskyttelse mod forfølgelse eller alvorlig overlast:

- i henhold til det pågældende lands relevante love og administrative bestemmelser og deres anvendelse i praksis
- ved overholdelse af de rettigheder og frihedsrettigheder, der er fastsat i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder eller den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder eller De Forenede Nationers konvention mod tortur, herunder navnlig de rettigheder, der ikke kan fraviges i henhold til nævnte europæiske konventions artikel 15, stk. 2
- via det forhold, at landet ikke anvender udvisning, udsendelse eller udlevering af egne borgere til tredjelande, hvor der bl.a. er alvorlig risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor deres liv eller frihed ville være truet på grund af race, religion, nationalitet, seksuel orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politisk overbevisning, eller hvorfra der er en alvorlig risiko for udvisning, udsendelse eller udlevering til et andet tredjeland
- ved at sørge for, at der findes effektive retsmidler mod krænkelse af disse rettigheder og frihedsrettigheder.

Forslaget har til formål at styrke den praktiske anvendelse af begrebet "sikkert oprindelsesland" som et vigtigt redskab til at støtte en hurtig behandling af ansøgninger, der sandsynligvis er grundløse.

Det forhold, at et tredjeland er opført på en liste over sikre oprindelseslande, enten på EU-plan eller på nationalt plan, kan ikke give alle dette lands statsborgere en absolut garanti for sikkerhed. Medlemsstaterne kan som led i en individuel vurdering kun anvende begrebet sikkert oprindelsesland, hvis ansøgeren ikke kan fremlægge oplysninger, der bekræfter, hvorfor begrebet sikkert oprindelsesland ikke finder anvendelse på vedkommende, og forudsat at ansøgeren er statsborger i det pågældende land eller er statsløs og tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i dette land.

Medlemsstaterne bevarer retten til at anvende eller vedtage lovgivning, der giver mulighed for på nationalt plan at udpege andre tredjelande end dem, der er udpeget som sikre oprindelseslande på EU-plan, men ved en sådan fælles udpegelse bør det sikres, at alle medlemsstater anvender begrebet på en ensartet måde i forbindelse med ansøgere, hvis oprindelseslande er udpeget som sikre på EU-plan. Dette forventes at skabe konvergens i behandlingen af ansøgninger og relevante procedurer og dermed også begrænse ulovlige bevægelser blandt ansøgere om international beskyttelse.

Desuden indfører forordningen om asylproceduren også **yderligere værktøjer til at hjælpe medlemsstaterne med at forvalte asylansøgninger mere effektivt.**

For det første indfører den en **ny grund til at anvende fremskyndede procedurer og grænseprocedurer baseret på en EU-dækkende anerkendelsesprocent på 20 %** i henhold til artikel 42, stk. 1, litra j), og artikel 42, stk. 3, litra e), i forordningen om asylproceduren. Anerkendelsesprocenten henviser til andelen af ansøgere af en bestemt nationalitet, der tildeles international beskyttelse i hele EU. Hvis denne sats er 20 % eller derunder, er det en indikation på, at ansøgninger fra personer af denne nationalitet sandsynligvis er grundløse. Formålet hermed er at give medlemsstaterne et yderligere fleksibelt redskab, når de behandler visse ansøgninger om international beskyttelse, der sandsynligvis er grundløse. Dette giver

medlemsstaterne mulighed for at tilpasse sig ændringer i migrationsstrømmene på en fleksibel måde og behandle ansøgninger, som sandsynligvis er grundløse, hurtigere.

For det andet giver artikel 59, stk. 2, og artikel 61, stk. 2, i forordningen om asylproceduren mulighed for at udpege henholdsvis **sikre tredjelande og sikre oprindelseslande med undtagelser**, hvilket giver medlemsstaterne større fleksibilitet med hensyn til at definere omfanget af sikkerhedsvurderinger ved at udelukke specifikke regioner eller klart identificerbare personkategorier. Tilsammen giver disse bestemmelser mulighed for at behandle ansøgninger, som sandsynligvis er grundløse, effektivt, samtidig med at de nødvendige retsgarantier opretholdes.

Disse værktøjer vil efter Kommissionens opfattelse bidrage til at tackle nogle af de udfordringer, der er opstået i praksis med hensyn til anvendelsen af begreberne "sikkert tredjeland" og "sikkert oprindelsesland". Da de i øjeblikket først forventes at begynde at finde anvendelse i juni 2026, skaber den forsinkede anvendelse imidlertid et hul for medlemsstater, der søger øjeblikkelige, effektive løsninger på proceduremæssige udfordringer i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse.

I lyset heraf mener Kommissionen, at en fremrykning af deres anvendelse via en målrettet ændring af den nuværende forordning om asylproceduren vil give medlemsstaterne de nødvendige retlige og proceduremæssige midler til at anvende begreberne "sikkert tredjeland" og "sikkert oprindelsesland" mere effektivt. Desuden vil det allerede give medlemsstaterne mulighed for at anvende den nye grund til at anvende fremskyndede procedurer og grænseprocedurer (dvs. lande med en lav anerkendelsesprocent), hvilket giver dem mulighed for at tilpasse sig og reagere hurtigt på eventuelle ændringer i migrationsstrømmene. Det vil også være endnu et redskab til effektivt og hurtigt at behandle asylansøgninger, der sandsynligvis er grundløse. Sikring af en tidligere anvendelse af disse bestemmelser vil samtidig bidrage til større ensartethed på tværs af medlemsstaterne og mindske forskelle i national praksis og risici for retssager. Ved at fremskynde gennemførelsen vil medlemsstaterne blive udstyret med yderligere værktøjer til at strømline asylbehandlingen.

Dette forslag har derfor til formål at fremskynde anvendelsen af de bestemmelser i forordningen om asylproceduren, der gør det muligt i grænseproceduren eller den fremskyndede procedure at behandle ansøgninger fra ansøgere, der er statsborgere i et tredjeland, for hvilke andelen af afgørelser på EU-plan truffet af de besluttende myndigheder, der tildeler international beskyttelse, er 20 % eller derunder. Desuden har forslaget til formål at fremskynde anvendelsen af de bestemmelser i forordningen om asylproceduren, der tillader udpegelse af sikre tredjelande og sikre oprindelseslande med undtagelser, (artikel 59, stk. 2, og artikel 61, stk. 2) for at gøre det mere fleksibelt for medlemsstaterne at gøre dette på nationalt plan, hvis de ønsker det.

Processen forud for vedtagelsen af dette forslag

Efter anmodning fra Kommissionens tjenestegrene fastlagde Den Europæiske Unions Asylagentur en metode til at støtte identifikationen af de lande, der kunne overvejes med henblik på en eventuel udpegelse som sikre oprindelseslande på EU-plan, herunder EU-kandidatlande og ét potentielt kandidatland, oprindelseslande, der skaber en betydelig asylsagsbyrde i EU med en EU-dækkende anerkendelsesprocent på 5 % eller derunder, visumfrie lande, der skaber en betydelig asylsagsbyrde i EU med en EU-dækkende anerkendelsesprocent på 5 % eller derunder, og lande, der er opført på medlemsstaternes eksisterende lister over sikre oprindelseslande.

På grundlag af denne metode anmodede Kommissionens tjenestegrene agenturet om at udarbejde oplysninger om oprindelseslande til støtte for Kommissionens vurdering.

De oplysninger, som agenturet indsamler, er baseret på en række forskellige kilder, der omfatter, men ikke er begrænset til: Kommissionens rapporter, herunder EU's udvidelsesrapporter, rapporter fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, rapporter fra EU-agenturerne (f.eks. EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder), rapporter fra FN's Højkommissariat for Flygtninge og andre internationale organisationer (f.eks. Europarådet, FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder) og ikkestatslige organisationer, politiske analyser fra tænketanke for politik og internationale forbindelser, verificerede online medieartikler, avisartikler samt national lovgivning i de pågældende lande.

Med bistand fra Den Europæiske Unions Asylagentur og i samråd med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil konkluderede Kommissionen, at der i betragtning af, at der generelt ikke er nogen risiko for forfølgelse eller alvorlig overlast som omhandlet i forordning (EU) 2024/1347 i Bangladesh, Colombia, Egypten, Indien, Marokko og Tunesien samt i det potentielle EU-kandidatland Kosovo¹, som det fremgår af de meget lave anerkendelsesprocenter, kan disse tredjelande udpeges som sikre oprindelseslande. Ikke desto mindre bør der lægges særlig vægt på ansøgere, der kan have en velbegrundet frygt for at blive forfulgt eller en reel risiko for at lide alvorlig overlast.

Kommissionen konkluderede endvidere, at lande, der har fået status som kandidatlande til EU-medlemskab, kan udpeges som sikre oprindelseslande i henhold til forordningen om asylproceduren, medmindre visse særlige omstændigheder gør sig gældende. Ikke desto mindre bør der lægges særlig vægt på ansøgere, der kan have en velbegrundet frygt for at blive forfulgt eller en reel risiko for at lide alvorlig overlast.

Dette forslag berører ikke en eventuel fremtidig udpegelse af andre tredjelande som sikre oprindelseslande i overensstemmelse med kravene i forordningen om asylproceduren.

Tredjelande, der kan udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan

Kandidatlande

Med hensyn til de lande, der har fået tildelt **status som kandidatlande til EU-medlemskab**, fastsætter artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union de betingelser og principper, som ethvert land, der ønsker at blive medlem af EU, skal overholde.

Disse kriterier ("Københavnskriterierne") blev fastlagt af Det Europæiske Råd i København i 1993 og udbygget af Det Europæiske Råd i Madrid i 1995.

Kravene er:

- institutionel stabilitet, der sikrer demokrati, retsstat, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal
- en fungerende markedsøkonomi samt evnen til at kunne klare konkurrencepresset og markedskræfterne inden for EU
- at landet er i stand til at påtage sig de forpligtelser, herunder evnen til effektivt at gennemføre reglerne, standarderne og de politikker, der udgør den gældende EU-ret, og acceptere målene om en politisk, økonomisk og monetær union.

Det Europæiske Råd tildeler et land status som "kandidatland" på grundlag af en udtalelse fra Kommissionen, der udarbejdes efter landets ansøgning om EU-medlemskab.

¹ Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

Hvad angår de politiske kriterier for EU-medlemskab, blev det navnlig konstateret, at EU-kandidatlandene havde gjort fremskridt i retning af at opnå stabile institutioner som garanti for demokrati, retsstaten, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af mindretal.

De lande, der har fået status som kandidatlande til EU-medlemskab, kan derfor udpeges som sikre oprindelseslande i henhold til forordningen om asylproceduren. Der bør dog tages hensyn til, at situationen i kandidatlandet under tiltrædelsesprocessen kan udvikle sig i en sådan grad, at det ikke længere er berettiget at udpege landet som sikkert oprindelsesland. Dette kan være tilfældet, hvor:

- der forekommer vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt i landet
- der er på baggrund af landets handlinger vedtaget restriktive foranstaltninger, jf. femte del, afsnit IV, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra landet er højere end 20 %, hvilket er en grund til at anvende den fremskyndede procedure og asylgrænseproceduren, da der over denne sats ikke er indikationer på, at ansøgninger kan være grundløse i henhold til grundene til fremskyndelse i forordningen om asylproceduren.

Potentielle kandidater til EU-medlemskab

Hvad angår **Kosovo**, har 16 medlemsstater ifølge oplysninger fra EUAA udpeget Kosovo som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Kosovo var 5 % i 2024. Kosovo er en potentiel kandidat til EU-medlemskab.

Kosovos forfatning indeholder de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Kosovo har ansøgt om EU-medlemskab og gør fremskridt med reformer for at forbedre retsvæsenets funktion og styrke beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Den relevante retlige ramme er i overensstemmelse med europæiske standarder. Generelt garanterer den retlige ramme beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og er i overensstemmelse med europæiske standarder.

Kosovo er et parlamentarisk repræsentativt flerpartidemokrati med en magtfordeling mellem de lovgivende, udøvende og dømmende institutioner. Retsvæsenets og anklagemyndighedens uafhængighed og upartiskhed er sikret ved forfatningen og lovgivningen. Lovgivningen skal ændres for at tackle de resterende udfordringer med hensyn til retsvæsenets uafhængighed, integritet og ansvarlighed. Kosovo har indført en strategi for retsstatsprincippet for 2021-2026.

Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Kosovo til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Der er ikke tale om forfølgelse i Kosovo som omhandlet i kvalifikationsforordningens artikel 9. Der har dog fortsat været tilfælde af angreb og trusler mod journalister. Selv om de retlige, politiske og institutionelle rammer vedrørende kønsbaseret vold er i overensstemmelse med europæiske standarder, er gennemførelsen heraf desuden fortsat ujævn.

Der er ingen reel risiko for alvorlig overlast i Kosovo som defineret i artikel 15 i kvalifikationsforordningen. Der er ingen dødsstraf i henhold til den nationale lovgivning, og Kosovos myndigheder udviser vilje til at forebygge tortur og mishandling.

Det kan konkluderes, at Kosovos befolkning ikke står over for forfølgelse eller reel risiko for alvorlig overlast, som det fremgår af ovenstående analyse, og som det også fremgår af den

lave anerkendelsesprocent, og at landet derfor kan udpeges som et sikkert oprindelsesland på EU-plan.

Andre oprindelseslande

Hvad angår **Bangladesh**, har seks medlemsstater ifølge oplysninger fra EUAA udpeget Bangladesh som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Bangladesh var 4 % i 2024.

Landet har ratificeret visse internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Bangladesh gennemgår en politisk overgang væk fra et undertrykkende system, der er kendetegnet ved hyppige krænkelser af menneskerettighederne. Denne proces er i gang. Landet er en parlamentarisk republik styret af en forfatning, som foreskriver adskillelse af magten mellem den udøvende og den dømmende magt. Den tidligere regering blev afsat fra magten efter landsdækkende masseprotester i juli og begyndelsen af august 2024. Den 8. august 2024 blev der indsat en midlertidig regering under ledelse af modtageren af Nobels fredspris, Muhammad Yunus. Deres primære opgave er at afholde et nyt valg, der efter planen skal finde sted i slutningen af 2025 eller begyndelsen af 2026, og at påbegynde arbejdet med de omfattende reformer for at genoprette de demokratiske institutioner. Der er nedsat ti reformkommissioner, herunder om kvinders rettigheder, som har til opgave at fremsætte forslag om reform af forfatningen, politiet, retsvæsenet, valgkommissionen, den offentlige forvaltning og bekæmpelse af korruption.

Bangladesh har længe gjort en indsats for at huse næsten en million rohingya-flygtninge fra Myanmar på trods af de vedvarende udfordringer, herunder de økonomiske problemer for befolkningen generelt. Bangladesh gør betydelige fremskridt i retning af større politisk stabilitet og demokratisk regeringsførelse gennem igangværende reformer. Bestræbelserne på at styrke ytrings- og pressefriheden skrider frem, hvilket fremhæves af ophævelsen af cybersikkerhedsloven. Selv om der stadig er visse udfordringer, er der en klar vilje til at fremme et mere åbent civilsamfund.

EU er Bangladeshs største eksportmarked takket være handelspræferenceordningen "alt undtagen våben" (EBA) og Bangladeshs yderst konkurrencedygtige beklædningsindustri, som har været et centralt element i den positive vækst i økonomien i de seneste år og bidraget til at mindske fattigdommen, hvilket har ført til reelle udviklingsgevinster for befolkningen med hensyn til uddannelse og sundhed. EU indgår i en aktiv dialog med Bangladesh om menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og klimaspørgsmål. EU er rede til at støtte og følge en demokratisk, fredelig og inklusiv omstillingsproces. Forhandlingerne om en partnerskabs- og samarbejdsaftale blev indledt i 2023.

Med hensyn til adgang til domstolsprøvelse har de kommissioner, der er nedsat af overgangsregeringen, fået til opgave at udarbejde idéer til reformer af retsvæsenet, herunder om reduktion af retsafgifter og sagspukler. Disse positive skridt skal stadig give virkningsfulde resultater, da domstolene angiveligt har kapacitetsproblemer på grund af et stort efterslæb af sager, forsinkelser i behandlingen af sager og mangel på digital infrastruktur. Korruption siges også at udgøre en væsentlig hindring for adgangen til domstolsprøvelse.

Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Bangladesh til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling. Bangladesh har vist vilje til at værne om de grundlæggende rettigheder ved at sikre, at landets borgere ikke udvises, udsendes eller udleveres til lande,

hvor de risikerer dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Der er fortsat udfordringer med hensyn til rohingya-flygtninges situation, herunder tilfælde, hvor rohingya-flygtninge sendes tilbage til delstaten Rakhine i Myanmar, og kun en forbedring af situationen i Myanmar kan skabe de betingelser, der vil gøre det muligt for rohingyaerne at vende tilbage på en sikker, bæredygtig, frivillig og værdig måde. Der gøres dog en indsats for at løse disse problemer i samarbejde med internationale partnere.

Der er generelt ikke tale om forfølgelse i landet som omhandlet i kvalifikationsforordningens artikel 9. Den bangladeshiske forfatning garanterer religionsfrihed og forbyder forskelsbehandling på grund af religion, race, kaste eller fødested. Regeringen arbejder fortsat på at fremme et inkluderende samfund, og hændelser, der påvirker oprindelige og religiøse mindretal, er fortsat sporadiske. Ahmadiyya-muslimer og kristne mindretal, hinduer og andre mindretal har lejlighedsvis oplevet spændinger, men indsatsen for at styrke retsbeskyttelsen og fremme tolerance fortsætter.

Bangladesh har gjort fremskridt med hensyn til at fremme ligestilling mellem kønnene og bekæmpe forskelsbehandling. Bevidstheden om mangfoldighed og inklusion er gradvist stigende, selv om LGBTIQ-personer fortsat udsættes for forskelsbehandling og chikane. Der er en voksende debat om beskyttelse af menneskerettighederne, og civilsamfundsorganisationer slår aktivt til lyd for mere inklusive politikker, selv om forhold mellem personer af samme køn fortsat er kriminaliseret.

Bangladesh har ratificeret konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder. Landet har også vedtaget en national handlingsplan til forebyggelse af vold mod kvinder og børn (2018-2030), og Bangladeshs sekundære lovgivning omfatter flere love om specifikke former for vold mod kvinder. Kønsbaseret vold er fortsat et udbredt problem i landet med tilfælde af seksuel chikane på arbejdspladser og i skoler.

Rohingya-flygtninge modtager humanitær bistand i lejrene, herunder husly og basale tjenester. Der er dog stadig udfordringer, da Bangladesh ikke er part i Genèvekonventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling, og rohingya-flygtninges bevægelsesfrihed er begrænset, ligesom de har begrænset adgang til formel uddannelse og beskæftigelse. Myndighederne arbejder sammen med internationale partnere om at forbedre beskyttelsesforanstaltningerne, forbedre levevilkårene og tage hånd om sikkerhedsproblemerne i lejrene. Desuden har samarbejdet med humanitære organisationer til formål at forbedre mulighederne for uafhængighed og langsigtet stabilitet.

Der er generelt ingen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i kvalifikationsforordningens artikel 15. Selv om Bangladesh opretholder dødsstraffen og ikke har undertegnet den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf, fuldbyrdes de afsagte dødsdomme sjældent. Bangladesh undlod desuden at stemme ved den seneste afstemning om dødsstraf i Menneskerettighedsrådet, hvilket afspejler landets engagement i de globale drøftelser om menneskerettigheder.

Bangladesh har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der har været rapporter om tortur og mishandling af tilbageholdte af de retshåndhævende myndigheder og af militæret under den tidligere regering. Bangladesh er fortsat et fredeligt land. Der er ingen væbnet konflikt i Bangladesh og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt. Selv om der fortsat er et lavt oprørsniveau i Chittagong Hill Tracts, er det

stadig lokalt forankret og udgør ikke en mere generel sikkerhedsrisiko. Regeringen fortsætter dialogen og udviklingen af initiativer til fremme af stabiliteten i regionen.

Det kan konkluderes, at befolkningen i Bangladesh generelt ikke udsættes for forfølgelse eller en reel risiko for alvorlig overlast i lyset af ovenstående analyse, hvilket også fremgår af den lave EU-dækkende anerkendelsesprocent. Bangladesh kan derfor udpeges som et sikkert oprindelsesland. Dette berører ikke de særlige udfordringer, som visse grupper i landet står over for, og som kan kræve særlig opmærksomhed.

Hvad angår **Colombia**, har ingen medlemsstater ifølge oplysninger fra EUAA udpeget Colombia som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Colombia var 5 % i 2024.

Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Colombia er en forbundsrepublik med et demokratisk repræsentativt politisk system og en magtdeling mellem den udøvende, lovgivende og dømmende magt. Forfatningen fra 1991 og forfatningsdomstolens efterfølgende retspraksis sikrer stærke menneskerettighedsgarantier. Domstolen har desuden ved flere lejligheder erklæret en forfatningsstridig situation med hensyn til menneskerettigheder og miljørettigheder, herunder en specifik afgørelse om menneskerettighedsforkæmpere i december 2023.

Colombia har også en række politikker, mekanismer og love til at forhindre overgreb mod bestemte personer, såsom menneskerettighedsforkæmpere, tidligere kombattanter og andre udsatte personer, og til at forbedre adgangen til domstolsprøvelse.

Der er ingen tegn på udbredt udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Colombia til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Colombia beskrives som en global leder i sin reaktion på den hidtil usete migration af millioner af venezuelanere over landets grænser og har sat nye standarder for integration af store strømme af mennesker under forhold med tvangsfordrivelse.

Der er generelt ikke tale om forfølgelse i landet som omhandlet i kvalifikationsforordningens artikel 9. LGBTIQ-personer er juridisk beskyttet, men udsættes ofte for social forskelsbehandling. Colombia er blevet betragtet som en pioner inden for beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere med oprettelsen af et beskyttelsesprogram i 1997. Menneskerettighedsforkæmpere, sociale ledere og miljøforkæmpere har været ofre for mord, trusler og stigmatisering. Journalister har oplevet intimidering, vold og gengældelse for deres arbejde. Angrebene var hovedsageligt koncentreret i departementerne Antioquia, Arauca og Cauca. I lyset af disse udfordringer har regeringen gjort en kollektiv indsats for at bekæmpe vold.

Der er generelt ingen reel risiko for alvorlig overlast i Colombia som defineret i kvalifikationsforordningens artikel 15. Dødsstraf er forbudt i henhold til den colombianske forfatning. De retlige rammer, der forbyder tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, er i overensstemmelse med internationale standarder.

Med hensyn til tilstedeværelsen af en trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt er der væbnede grupper, der fortsat opererer og udvider deres tilstedeværelse i hele landet. De områder, der var mest berørt af volden, var som regel dem, der tidligere var kontrolleret af FARC, og hvor der kæmpes om ressourcer såsom kokaafgrøder og ulovlig minedrift. FN's undersøgelsesmission i Colombia anfører, at

væbnede konflikter er koncentreret i områder, der historisk set har været ramt af vold, såsom landdistrikterne Antioquia, Arauca, det sydlige Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, Guaviare, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo og Valle del Cauca.

Eftersom den reelle risiko for forfølgelse og alvorlig overlast synes at være koncentreret i specifikke landdistrikter i regioner i Colombia, bør medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med deres forpligtelse i henhold til artikel 8 i kvalifikationsforordningen være særligt opmærksomme på, om ansøgere fra Colombia ikke har behov for international beskyttelse, fordi de sikkert og lovligt kan rejse til og få indrejsetilladelse til en del af Colombia og med rimelighed kan forventes at bosætte sig der, og om ansøgerne i denne del af landet ikke har nogen velbegrundet frygt for at blive forfulgt eller ikke står over for en reel risiko for at lide alvorlig overlast eller har adgang til effektiv og ikkemidlertidig beskyttelse mod forfølgelse eller alvorlig overlast.

Det kan konkluderes, at befolkningen i Colombia generelt ikke udsættes for forfølgelse eller en reel risiko for alvorlig overlast i lyset af ovenstående analyse, hvilket også fremgår af den lave EU-dækkende anerkendelsesprocent. Colombia kan derfor udpeges som et sikkert oprindelsesland. Dette berører ikke de særlige udfordringer, som visse grupper i landet står over for, og som kan kræve særlig opmærksomhed.

Hvad angår **Egypten**, har seks medlemsstater ifølge oplysninger fra EUAA udpeget Egypten som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Egypten var 4 % i 2024.

Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, men har endnu ikke tiltrådt den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding. Landet huser flere millioner flygtninge og asylansøgere, og denne situation blev forværret med optrapningen af konflikten i Sudan. Egypten har for nylig godkendt en ny asyllov og samarbejder med UNHCR om forberedelserne til gennemførelse.

I Egyptens forfatning defineres landet som en demokratisk republik, hvor præsidenten fungerer som både statsoverhoved og leder af den udøvende magt. I 2021 afskaffede Egypten undtagelsestilstanden (bortset fra områder på Sinaihalvøen).

Med hensyn til adgang til domstolsprøvelse indeholder den egyptiske forfatning bestemmelser om retsvæsenets uafhængighed, immunitet og upartiskhed. Siden ophævelsen af undtagelsestilstanden i 2021 har de almindelige retslige mekanismer været i kraft. Myndighederne anvender dog fortsat nød- og militærdomstole til at retsforfølge enkeltpersoner i henhold til brede bestemmelser i terrorbekæmpelseslovgivningen og andre love.

Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Egypten til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Der er generelt ikke tale om forfølgelse i landet som omhandlet i kvalifikationsforordningens artikel 9. I forfatningen anerkendes kristendom, islam og jødedom, og det bekræftes, at borgerne er lige for loven og med hensyn til rettigheder, friheder og generelle pligter uden forskelsbehandling på grund af religion og køn. Forskelsbehandling og tilskyndelse til had er strafbare handlinger ifølge loven. Visse religiøse tilhængere bliver dog udsat for forskelsbehandling i praksis. Menneskerettighedsforkæmpere, politiske aktivister og modstandere kan blive udsat for vilkårlig anholdelse og tortur samt blive underkastet foranstaltninger såsom rejserestriktioner og indefrysning af aktiver. Forhold mellem

samtykkende personer af samme køn er ikke udtrykkeligt kriminaliseret i Egypten, selv om situationen for LGBTIQ-personer fortsat er en udfordring.

Egypten har stadig betydelige udfordringer, når det kommer til respekten for menneskerettighederne, navnlig beskyttelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder, regeringsførelse og retsstaten. I de seneste år har den politiske ledelse i Egypten imidlertid taget skridt til at styrke betydningen af at respektere menneskerettighederne. Undtagelsestilstanden er blevet ophævet (bortset fra visse områder på Sinaihalvøen), den første nationale strategi nogensinde for menneskerettigheder er blevet lanceret, det præsidentielle amnestiråd er blevet genindført, og politiske fanger er blevet løsladt, samtidig med at der er indledt en national dialog. Egypten har intensiveret sit engagement på menneskerettighedsområdet med EU, herunder gennem udvekslinger med EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder. Egypten deltager i internationale fora og samarbejder med FN's OHCHR om et EU-finansieret projekt, der har til formål at etablere et partnerskab mellem EU og FN og skabe synergier for at styrke en menneskerettighedskultur i Egypten.

Der er generelt ingen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i kvalifikationsforordningens artikel 15. Egypten har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Egypten opretholder dog dødsstraffen i henhold til straffeloven og militærlovgivningen, som i visse tilfælde anvendes i praksis. Der er ingen væbnet konflikt i Egypten og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.

For at tackle disse udfordringer har Egypten vedtaget en national strategi for menneskerettigheder, hvori landet erklærer en hensigt om at ændre loven om varetægtsfængsling, forbedre fængselsvilkårene, begrænse antallet af forbrydelser, der straffes med dødsstraf, og styrke menneskerettighedskulturen i alle statslige institutioner. Det kræver en effektiv gennemførelse, idet der indtil videre er gjort fremskridt på institutionelt niveau.

Det kan konkluderes, at befolkningen i Egypten generelt ikke udsættes for forfølgelse eller en reel risiko for alvorlig overlast i lyset af ovenstående analyse, hvilket også fremgår af den lave EU-dækkende anerkendelsesprocent. Egypten kan derfor udpeges som et sikkert oprindelsesland. Dette berører ikke de særlige udfordringer, som visse grupper i landet står over for, og som kan kræve særlig opmærksomhed.

Hvad angår **Indien**, har ni medlemsstater ifølge oplysninger fra EUAA udpeget Indien som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Indien var 2 % i 2024.

Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Indien er en konstitutionel republik og et parlamentarisk demokrati. Med hensyn til adgang til domstolsprøvelse er det indiske retsvæsen i det store og hele funktionelt og uafhængigt af den lovgivende og den udøvende magt. Desuden kan krænkelse af menneskerettighederne undersøges og afhjælpes af et uafhængigt organ under loven om beskyttelse af menneskerettigheder, nemlig den nationale menneskerettighedskommission, der står til ansvar over for det indiske parlament.

Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Indien til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Der er generelt ikke tale om forfølgelse i landet som omhandlet i kvalifikationsforordningens artikel 9. Det forlyder, at journalister, menneskerettighedsforkæmpere og aktivister, der arbejder med bekæmpelse af korruption, udsættes for chikane og angreb fysisk og online.

Religions- og trosfrihed er en veletableret forfatningsmæssig rettighed. Der er stadig udfordringer for de muslimske og kristne samfund, der udsættes for forskelsbehandling og sekterisk vold. Der er også udfordringer i forbindelse med retlige og administrative retsmidler til bekæmpelse af forskelsbehandling af religiøse mindretalsgrupper.

Indien anerkender officielt kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene i sin nationale lovgivning. Seksuel vold er fortsat et alvorligt problem. Civilsamfundsorganisationer bidrager til at øge bevidstheden om kvinders situation i landet, og retsmyndighederne har truffet flere skelsættende afgørelser, der værner om kvinders rettigheder.

Den indiske forfatning sikrer lige muligheder, og den indiske regering har truffet foranstaltninger til at reservere pladser til medlemmer af registrerede kaster og stammer i den offentlige sektor og på universiteter, hvilket efter sigende har forbedret den sociale mobilitet. Love, der beskytter registrerede kaster og stammer, håndhæves fortsat ikke tilstrækkeligt.

Der er generelt ingen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i kvalifikationsforordningens artikel 15. Det skal bemærkes, at Indien opretholder dødsstraffen i sin strafferet og ikke har undertegnet den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf. Ikke desto mindre har der været et fald i antallet af afsagte dødsdomme, og det forlyder, at dødsstraffen ikke er blevet anvendt i praksis siden 2020.

Indien har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, selv om der er rapporteret om tilfælde af tortur begået af retshåndhævende myndigheder. Der er ingen væbnet konflikt i Indien og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.

Det kan konkluderes, at befolkningen i Indien generelt ikke udsættes for forfølgelse eller en reel risiko for alvorlig overlast i lyset af ovenstående analyse, hvilket også fremgår af den lave EU-dækkende anerkendelsesprocent. Indien kan derfor udpeges som et sikkert oprindelsesland. Dette berører ikke de særlige udfordringer, som visse grupper i landet står over for, og som kan kræve særlig opmærksomhed.

Hvad angår **Marokko**, har 11 medlemsstater ifølge oplysninger fra EUAA udpeget Marokko som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Marokko var 4 % i 2024.

Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Forfatningen fra 2011 etablerer et monarki med et parlament, hvor kongen er den højeste myndighed. Forfatningen indfører også princippet om magtens adskillelse, balance og samarbejde og bekræfter retsvæsenets uafhængighed med kongen som garant samt princippet om dommeres uafsættelighed.

Siden 2012 har Marokko iværksat en hidtil uset reform, der har til formål at styrke retsstatsprincippet og retsvæsenets uafhængighed, herunder reformen af straffeloven. Myndighederne har truffet foranstaltninger til at forbedre adgangen til domstolsprøvelse, og arbejdet fortsætter med yderligere forbedringer på områder vedrørende gennemsigtighed, korruption og misbrug.

Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Marokko til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Der er generelt ikke tale om forfølgelse i landet som omhandlet i kvalifikationsforordningens artikel 9. Der gøres en løbende indsats for at bekæmpe vold i hjemmet og fremme kvinders rettigheder, herunder gennem den igangværende reform af familieretten. Marokko spiller en aktiv rolle i multilaterale fora og iværksætter en række ambitiøse initiativer. Der har været tilfælde, hvor civilsamfundsorganisationer var underlagt visse begrænsninger, og kritiske journalister angiveligt blev idømt straffe for strafbare handlinger, som efterfølgende blev benådet af kongen. Selv om forhold mellem samtykkende voksne af samme køn generelt tolereres i den private sfære, er det fortsat en strafbar handling i henhold til straffeloven. Situationen for LGBTIQ-personer er fortsat en udfordring.

Der er generelt ingen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i kvalifikationsforordningens artikel 15. Marokko har siden 1993 haft et moratorium for anvendelse af dødsstraf, selv om landet i henhold til sin strafferet fortsat har dødsstraf og ikke har ratificeret den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder vedrørende afskaffelse af dødsstraf. I december 2024 stemte Marokko for en resolution om et globalt moratorium for dødsstraf i FN's Generalforsamling.

Operationaliseringen af den nationale forebyggelsesmekanisme mod tortur er et vigtigt skridt i retning af at forbedre fangers rettigheder, hvor der stadig er visse udfordringer.

Der er ingen væbnet konflikt i Marokko og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.

Det kan konkluderes, at befolkningen i Marokko generelt ikke udsættes for forfølgelse eller en reel risiko for alvorlig overlast i lyset af ovenstående analyse, hvilket også fremgår af den lave EU-dækkende anerkendelsesprocent. Marokko kan derfor udpeges som et sikkert oprindelsesland. Dette berører ikke de særlige udfordringer, som visse grupper i landet står over for, og som kan kræve særlig opmærksomhed.

Hvad angår **Tunesien**, har ti medlemsstater ifølge oplysninger fra EUAA udpeget Tunesien som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Tunesien var 4 % i 2024.

Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Forfatningen fra 2022 indfører et præsidentielt system, hvor præsidenten vælges ved national offentlig afstemning hvert femte år. Præsidenten og forsamlingen af folkets repræsentanter har beføjelse til at tage lovgivningsinitiativet, selv om præsidentens forslag har forrang for de lovgivningsforslag, der forelægges af medlemmerne af forsamlingen af folkets repræsentanter.

Med hensyn til adgang til domstolsprøvelse fastsættes det i forfatningen, at retsvæsenet er en uafhængig funktion, der udøves af dommere, over hvem der ikke er nogen anden myndighed end loven, og at de dømmende organer har mandat til at beskytte rettigheder og frihedsrettigheder, idet den dømmende magts uafhængige rolle med hensyn til beskyttelse mod krænkelse begået af den udøvende og lovgivende magt anerkendes. Det rapporteres, at der er udfordringer i retssystemet, bl.a. på grund af ressourcebegrænsninger.

Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Tunesien til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Der er generelt ikke tale om forfølgelse i landet som omhandlet i kvalifikationsforordningens artikel 9. Politiske personer og aktivister samt advokater og dommere har været genstand for restriktive foranstaltninger, herunder tilbageholdelse, anholdelse og retsforfølgning, ofte med henvisning til love om bekæmpelse af terrorisme og korruption. Journalister er blevet retsforfulgt og tilbageholdt på grundlag af anklager om fornærmelse af myndighederne eller spredning af falske nyheder. Overordnet set er overgrebene ikke så omfattende, at de afspejler en situation med omfattende, systematisk undertrykkelse. Med hensyn til beskyttelse af migranter har medlemmer af organisationer, der beskæftiger sig med indkvartering af migranter og flygtninge, imidlertid været genstand for politietforskning og varetægtsfængsling. Forhold mellem samtykkende voksne af samme køn er fortsat forbudt i henhold til Tunesiens straffelov og kan give fængselsstraffe på op til tre år. Loven er undertiden blevet håndhævet i de senere år. Situationen for LGBTIQ-personer er fortsat en udfordring. Samtidig er nogle LGBTIQ-specifikke menneskerettighedsgrupper officielt anerkendt og lovligt registreret.

Der er generelt ingen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i kvalifikationsforordningens artikel 15. Tunesien indførte et moratorium for anvendelse af dødsstraf i 1991, selv om det har bevaret dødsstraffen i sin strafferet og ikke har ratificeret den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf, og der er rapporter om, at de nationale domstole har idømt dødsstraf.

Tunesien har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Den er fortsat ikke gennemført fuldt ud.

Der er ingen væbnet konflikt i Tunesien og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.

Det kan konkluderes, at befolkningen i Tunesien generelt ikke udsættes for forfølgelse eller en reel risiko for alvorlig overlast i lyset af ovenstående analyse, hvilket også fremgår af den lave EU-dækkende anerkendelsesprocent. Tunesien kan derfor udpeges som et sikkert oprindelsesland. Dette berører ikke de særlige udfordringer, som visse grupper i landet står over for, og som kan kræve særlig opmærksomhed.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er i overensstemmelse med forordningen om asylproceduren, som giver mulighed for at udpege tredjelande som sikre oprindelseslande på EU-plan. Det er også i overensstemmelse med kvalifikationsforordningen, som finder anvendelse på anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse og på indholdet af den tildelte internationale beskyttelse, og som fastsætter detaljerede bestemmelser om, hvilke handlinger der bør betragtes som forfølgelse eller alvorlig overlast som omhandlet i Genèvekonventionen, og hvilke elementer der skal tages i betragtning ved vurderingen af grundene til forfølgelse.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget om at oprette en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande og navnlig udpege tredjelande, som Det Europæiske Råd har udnævnt til kandidatlande til EU-medlemskab, er i overensstemmelse med Unionens udvidelsespolitik. Da de pågældende lande blev udnævnt til kandidatlande af Det Europæiske Råd, blev det vurderet, at de opfyldte de kriterier, der

blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i København den 21.-22. juni 1993, som vedrører institutionel stabilitet, der sikrer demokrati, retsstat, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal. Kandidatlandene skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlemmer af Unionen. De fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelsen af de politiske og økonomiske kriterier og tilpasningen til gældende EU-ret, vurderes hvert år i Kommissionens årlige fremskridtsrapport.

Forslaget støtter de overordnede mål i pagten om migration og asyl, og navnlig målet om at gøre behandlingen af asylansøgninger i EU mere effektiv og finde løsninger til at samarbejde og dele byrden med tredjelande.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 78, stk. 2, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der er retsgrundlaget for foranstaltninger vedrørende fælles procedurer for tildeling og fratagelse af ensartet status for asyl eller subsidær beskyttelse. Forslaget har til formål at udpege sikre oprindelseslande på EU-plan med henblik på forordningen om asylproceduren ved at ændre denne forordning, som blev vedtaget på grundlag af artikel 78, stk. 2, litra d), i TEUF.

• Variabel geometri

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, deltager Irland ikke i vedtagelsen af og er ikke bundet af foranstaltninger, som vedtages i henhold til tredje del, afsnit V, i TEUF, og som omfatter foranstaltninger til oprettelse af et fælles europæisk asylsystem. I henhold til artikel 3 i nævnte protokol kan Irland dog beslutte at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af sådanne foranstaltninger. Irland har meddelt, at det ønsker at deltage i den nye forordning om asylproceduren. Irland kan også vælge at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette forslag, som ændrer forordningen om asylproceduren, i overensstemmelse med artikel 3 og 4a i protokol nr. 21.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Ifølge afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i henhold til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Forslaget sigter mod etablering af en fælles liste over sikre oprindelseslande på EU-niveau, da en sådan liste vil lette samtlige medlemsstaters anvendelse af de procedurer, der er forbundet med anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland. Forslaget har også til formål at afhjælpe nogle af uoverensstemmelserne mellem medlemsstaternes nationale lister over sikre oprindelseslande, der forårsager, at ansøgere om international beskyttelse med oprindelse

i samme tredjeland ikke altid får deres ansøgning behandlet efter samme procedurer i medlemsstaterne. Det overordnede mål for den foreslåede handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, når de handler hver for sig, og kan bedre nås på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går de foreslåede ændringer af den eksisterende lovgivningsmæssige ramme ikke længere, end hvad der er nødvendigt for at nå det fastsatte mål. Den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande vil blive etableret i overensstemmelse med de kriterier for udpegelse af sikre oprindelseslande, der allerede er fastsat i forordningen om asylproceduren, og landene på den fælles EU-liste vil regelmæssigt blive revurderet. For så vidt angår de foreslåede ændringer af forordningen om asylproceduren, er de begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sikre, at bestemmelserne i forordningen vedrørende anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland finder anvendelse på tredjelandene på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande.

- **Valg af instrument**

Valget af en forordning til etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande er berettiget ved karakteren af en sådan fælles liste, der etableres på EU-plan, og som bør kunne finde direkte anvendelse i medlemsstaternes nationale lovgivning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

Den 16. december 2024 meddelte kommissionsformand Ursula von der Leyen i sin skrivelse til stats- og regeringscheferne forud for Det Europæiske Råd, at Den Europæiske Unions Asylagentur var blevet anmodet om at fremskynde sin analyse af de specifikke tredjelande, der potentielt kunne udpeges som sikre oprindelseslande, med henblik på at udarbejde en EU-liste. I de konklusioner, der blev vedtaget efter mødet den 19. december 2024, noterede Det Europæiske Råd sig skrivelsen og det igangværende arbejde med sikre oprindelseslande. Høringerne fandt sted på højeste niveau.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

De oplysninger, som agenturet indsamler, er baseret på en række forskellige kilder, der omfatter, men ikke er begrænset til: Kommissionens rapporter, herunder EU's udvidelsesrapporter, rapporter fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, rapporter fra EU-agenturerne (f.eks. EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder), rapporter fra FN's Højkommissariat for Flygtninge og andre internationale organisationer (f.eks. Europarådet, FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder) og ikkestatslige organisationer, herunder civilsamfundsorganisationer, politiske analyser fra tænketanke for politik og internationale forbindelser, verificerede online medieartikler, avisartikler samt national lovgivning i de pågældende lande.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag overholder de grundlæggende rettigheder og tager højde for principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til asyl og beskyttelse mod refoulement, jf. artikel 18 og 19 i chartret.

I overensstemmelse med forordningen om asylproceduren kan det forhold, at et tredjeland er udpeget som et sikkert oprindelsesland, ikke udgøre en absolut garanti for sikkerhed for statsborgere fra dette tredjeland og fjerner derfor ikke behovet for at foretage en passende individuel behandling af deres ansøgninger om international beskyttelse. Der mindes også om, at hvis en ansøger påviser, at der er gyldige grunde til ikke at anse landet som sikkert i vedkommendes særlige situation, kan udpegelsen af landet som sikkert ikke længere betragtes som relevant for vedkommende.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet og bør ikke have virkninger for budgettet i medlemsstaterne.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

I henhold til forordningen om asylproceduren er Kommissionen med bistand fra EUAA forpligtet til at tage situationen i tredjelande, der er udpeget som sikre oprindelseslande på EU-plan, op til fornyet overvejelse. Hvis der sker en væsentlig forværring af situationen i et sådant tredjeland og efter en begrundet vurdering, skal Kommissionen suspendere udpegelsen af tredjelandet som et sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan i en periode på seks måneder ved hjælp af en delegeret retsakt. Hvis Kommissionen har vedtaget den delegerede retsakt om suspension af udpegelsen af et tredjeland som sikkert oprindelsesland på EU-plan, bør den i henhold til forordningen om asylproceduren senest tre måneder efter datoen for vedtagelsen af den delegerede retsakt fremsætte et forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure om ændring af denne forordning med henblik på at fjerne det pågældende tredjelands udpegelse som et sikkert oprindelsesland på EU-plan.

Hvis Kommissionen ikke har fremsat forslaget senest tre måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt, ophører den delegerede retsakt om at suspendere udpegelsen af tredjelandet som et sikkert oprindelsesland på EU-plan med at have virkning. Hvis Kommissionen fremsætter et sådant forslag inden for tre måneder af vedtagelsen af den delegerede retsakt, tillægges Kommissionen beføjelser til, på grundlag af en begrundet vurdering, at forlænge gyldigheden af nævnte delegerede retsakt for en periode på seks måneder med mulighed for at forny denne forlængelse yderligere én gang.

Med pagtens ikrafttræden i juni 2026 vil Den Europæiske Unions Asylagentur desuden overvåge den operationelle og tekniske anvendelse af det fælles europæiske asylsystem i henhold til artikel 14 i forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur (forordning (EU) 2021/2303). Anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland vil indgå i EUAA's overvågning. Desuden omfatter de årlige rapporter, som Kommissionen skal vedtage i henhold til artikel 9 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, resultaterne af EUAA's overvågning og dermed anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland og listen. Kommissionen skal tage hensyn til disse forskellige elementer, når den vurderer, om medlemsstater er udsat for migrationspres, er i risiko herfor eller står over for en betydelig migrationssituation, samt når den afgør, om en medlemsstat har systemiske mangler, der kan have alvorlige negative konsekvenser for Dublinsystemets funktion.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Udarbejdelse af en liste over sikre oprindelseslande på EU-plan

Artikel 1 ændrer artikel 62 ved at indføre et nyt stykke, der udpeger kandidatlande til medlemskab af Unionen som sikre oprindelseslande, og bilag II, der udpeger seks lande og ét potentielt kandidatland til EU-medlemskab som sikre oprindelseslande på EU-plan.

Fremskyndelse af anvendelsen af den nye grund til at anvende den fremskyndede procedure/grænseproceduren, nemlig personer fra lande med lav anerkendelse (lande, hvor anerkendelsesprocenten er 20 % eller derunder)

Denne nye grund til at anvende den fremskyndede procedure og grænseproceduren, der er fastsat i forordningen om asylproceduren, har til formål at give medlemsstaterne en yderligere mulighed for at reagere hurtigt og fleksibelt på ændringer i migrationsstrømmene. Den nye grund er baseret på mere objektive og brugervenlige kriterier, ifølge hvilke en medlemsstat skal fremskynde behandlingen af ansøgninger fra ansøgere fra tredjelande, for hvilke andelen af positive afgørelser om asyl i forhold til det samlede antal afgørelser om asyl ifølge de seneste tilgængelige EU-dækkende gennemsnitlige data fra Eurostat ligger på 20 % eller derunder. Anvendelsen heraf bør også føre til en mere harmoniseret tilgang i medlemsstaterne til asylprocedurer, da det centrale element er procentdelen af positive afgørelser på EU-plan om international beskyttelse – en objektiv, verificerbar og stærk indikator for sandsynligheden for, at en person har behov for beskyttelse.

Anvendelsen af grunden til fremskyndelse vil fortsat være frivillig, indtil forordningen om asylproceduren finder anvendelse. I praksis bør medlemsstaterne kunne behandle sådanne ansøgninger fra personer, der sandsynligvis ikke har behov for international beskyttelse, i den fremskyndede procedure eller i grænseproceduren og efterfølgende hurtigt tilbagesende disse personer. Dette vil sætte asyl- og migrationsmyndighederne i stand til mere effektivt at vurdere reelle ansøgninger, træffe hurtigere afgørelser og dermed bidrage til mere velfungerende og troværdige asyl- og tilbagesendelsespolitikker under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder.

Tidlig anvendelse af undtagelser for sikre tredjelande og sikre oprindelseslande i national ret

Forordningen om asylproceduren gør det muligt både på EU-plan og nationalt plan at udpege sikre tredjelande og sikre oprindelseslande med territoriale undtagelser og undtagelser for klart identificerbare personkategorier for at tage højde for de komplekse og dynamiske realiteter i tredjelande. For at gøre de to begreber anvendelige i praksis bør medlemsstaterne kunne anvende disse bestemmelser på deres nationale lister så tidligt som muligt inden juni 2026.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EU) 2024/1348 for så vidt angår opstilling af en liste over sikre oprindelseslande på EU-plan**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348⁴ kan der gælde særlige regler, når en ansøger kommer fra et sikkert oprindelsesland. Navnlig skal behandlingen af en ansøgning fremskyndes, og hvis ansøgeren endnu ikke har fået tilladelse til at indrejse på medlemsstaternes område, kan en medlemsstat undersøge, om ansøgningen skal behandles efter en grænseprocedure.
- 2) Det er nødvendigt at styrke anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland som et vigtigt redskab til støtte for en hurtig behandling af ansøgninger, der sandsynligvis er grundløse, ved at udpege tredjelande som sikre oprindelseslande. Det er også nødvendigt at afhjælpe nogle af de eksisterende forskelle mellem medlemsstaternes nationale lister over sikre oprindelseslande. Derfor bør der på EU-plan opstilles en liste over sikre oprindelseslande. Medlemsstaterne bevarer retten til at anvende eller vedtage lovgivning, der giver mulighed for på nationalt plan at udpege andre tredjelande end dem, der er udpeget som sikre oprindelseslande på EU-plan, men ved en sådan fælles udpegelse på EU-plan bør det sikres, at alle medlemsstater anvender begrebet på en ensartet måde i forbindelse med ansøgere, hvis oprindelseslande er udpeget.
- 3) At et tredjeland betragtes som et sikkert oprindelsesland, enten på EU-plan eller på nationalt plan, udgør ikke en absolut garanti for sikkerhed for statsborgere fra dette tredjeland, og derfor fjerner det ikke behovet for at foretage en individuel behandling af deres ansøgninger om international beskyttelse. Medlemsstaterne kan som led i en

² EUT C, , s. .

³ EUT C, , s. .

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

individuel vurdering kun anvende begrebet sikkert oprindelsesland, hvis ansøgeren ikke kan fremlægge oplysninger, der begrunder, hvorfor begrebet sikkert oprindelsesland ikke finder anvendelse på vedkommende, og forudsat at ansøgeren er statsborger i det pågældende land eller er statsløs og tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i dette land. Anvendelsen af begrebet som led i den individuelle vurdering berører ikke det forhold, at visse kategorier af ansøgere kan befinde sig i en særlig situation i de udpegede tredjelande og derfor kan have en velbegrundet frygt for forfølgelse eller en reel risiko for at lide alvorlig overlast.

- 4) For så vidt angår de lande, der har fået status som kandidatlande med henblik på tiltrædelse af Unionen, er de betingelser og principper, som ethvert land, der ønsker at blive medlem af EU, skal overholde, fastlagt i traktaten om Den Europæiske Union. Disse kriterier blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i København i 1993 og styrket på Det Europæiske Råds møde i Madrid i 1995. Kriterierne er stabile institutioner som garanti for demokrati, retsstaten, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af mindretal, en fungerende markedsøkonomi samt evnen til at kunne klare konkurrencepresset og markedskræfterne inden for EU og evnen til at påtage sig forpligtelserne ved medlemskab, herunder kapaciteten til effektivt at gennemføre de regler, standarder og politikker, der udgør EU-retten, og tiltræde målene for den politiske, økonomiske og monetære union. Et land tildes status som kandidatland af Det Europæiske Råd på grundlag af en udtalelse fra Europa-Kommissionen, der udarbejdes, efter at landet har ansøgt om medlemskab af Unionen.
- 5) Vurderingen af situationen i andre tredjelande er baseret på en række relevante og tilgængelige informationskilder, herunder oplysninger fra medlemsstaterne, Den Europæiske Unions Asylagentur ("Asylagenturet"), Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge og andre relevante internationale organisationer. I vurderingen tages der i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1348 også hensyn til den fælles analyse af oplysningerne om oprindelseslandet, der er omhandlet i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303⁵, hvis denne analyse foreligger.
- 6) Det Europæiske Råd har ved enstemmig afgørelse efter henstilling fra Europa-Kommissionen tildelt EU-kandidatlandene denne status. Hvad angår de politiske kriterier for EU-medlemskab, blev det navnlig konstateret, at EU-kandidatlandene havde gjort fremskridt i retning af at opnå stabile institutioner som garanti for demokrati, retsstaten, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af mindretal. Det kan derfor konkluderes, at de tredjelande, der har fået tildelt status som EU-kandidatland, bør udpeges som sikre oprindelseslande, medmindre følgende omstændigheder gør sig gældende: der er i landet en alvorlig og individuel trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt, der er på baggrund af landets handlinger vedtaget restriktive foranstaltninger, jf. femte del, afsnit IV, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller når den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra landet er højere end 20 %.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (EUT L 468 af 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- 7) Hvad angår Kosovo⁶, har 16 medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Kosovo som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Kosovo lå i 2024 på 5 %. Kosovo er et potentielt kandidatland med henblik på medlemskab af Unionen. De vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter er indarbejdet i forfatningen. Kosovo er et parlamentarisk repræsentativt demokrati med flere partier og en magtdeling mellem de lovgivende, udøvende og dømmende institutioner, og den relevante retlige ramme er i overensstemmelse med europæiske standarder. Den retlige ramme sikrer generelt beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og er i overensstemmelse med europæiske standarder. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Kosovo til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling. Der er i Kosovo ingen risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347⁷. Der er ingen dødsstraf i henhold til den nationale lovgivning, og Kosovos myndigheder udviser vilje til at forebygge tortur og mishandling. Der er ingen væbnet konflikt i Kosovo og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt. Der er i Kosovo ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.
- 8) Hvad angår Bangladesh, har seks medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Bangladesh som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Bangladesh lå i 2024 på 4 %. Landet har ratificeret visse internationale menneskerettighedsinstrumenter. Bangladesh er en parlamentarisk republik med en forfatning, som sikrer en magtdeling mellem den udøvende og den dømmende magt. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Bangladesh til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling. Der er generelt ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Selv om Bangladesh fortsat har dødsstraf og ikke undertegnede den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som har til formål at afskaffe dødsstraffen, gennemføres dødsstraffe sjældent. Bangladesh har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der er ingen væbnet konflikt i Bangladesh og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.
- 9) Hvad angår Colombia, har ingen medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Colombia som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Colombia lå i 2024 på 5 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Forfatningen fra 1991 og forfatningsdomstolens efterfølgende retspraksis sikrer

⁶ Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

stærke menneskerettighedsgarantier. Colombia er en forbundsrepublik med et demokratisk repræsentativt politisk system og en magtdeling mellem den udøvende, lovgivende og dømmende magt. Der er ingen tegn på udbredt udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Colombia til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der i Colombia ingen risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347, undtagen i specifikke landdistrikter, hvor staten ikke er fuldt ud til stede. Dødsstraf er forbudt i henhold til den colombianske forfatning. De retlige rammer, der forbyder tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, er i overensstemmelse med internationale standarder. Der er ingen generel trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.

- 10) Hvad angår Egypten, har seks medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Egypten som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Egypten lå i 2024 på 4 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Egypten er en republik, hvor præsidenten fungerer som både statsoverhoved og leder af den udøvende magt. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Egypten til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Selv om Egypten fortsat har dødsstraf i henhold til strafferetten og militærlovgivningen, har Egypten ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Egypten har vedtaget en national strategi for menneskerettigheder, hvori landet erklærer sin hensigt om at ændre loven om varetægtsfængsling, forbedre fængselsvilkårene, begrænse antallet af forbrydelser, der straffes med dødsstraf, og styrke menneskerettighedskulturen i alle statslige institutioner. Det kræver en effektiv gennemførelse, idet der indtil videre er gjort fremskridt på institutionelt niveau. Der er ingen væbnet konflikt i Egypten og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.
- 11) Hvad angår Indien, har ni medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Indien som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Indien lå i 2024 på 2 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Indien er en konstitutionel republik og et parlamentarisk demokrati. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Indien til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Selv om Indien fortsat har dødsstraf i henhold til strafferetten og ikke undertegnede den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som har til formål at afskaffe dødsstraffen, har dødsstraffen ikke været anvendt i praksis siden 2020. Indien har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der er ingen væbnet konflikt i Indien og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.

- 12) Hvad angår Marokko, har 11 medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Marokko som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Marokko lå i 2024 på 4 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Marokko er et parlamentarisk monarki. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Marokko til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Marokko har siden 1993 haft et moratorium for anvendelse af dødsstraf, selv om landet i henhold til sin strafferet fortsat har dødsstraf og ikke har ratificeret den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder vedrørende afskaffelse af dødsstraf. Marokko har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der er ingen væbnet konflikt i Marokko og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.
- 13) Hvad angår Tunesien, har ti medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Tunesien som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Tunesien lå i 2024 på 4 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Med forfatningen fra 2022 blev der indført et præsidentsystem. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Tunesien til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Tunesien har siden 1991 haft et moratorium for anvendelse af dødsstraf, selv om landet i henhold til sin strafferet fortsat har dødsstraf og ikke har ratificeret den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder vedrørende afskaffelse af dødsstraf. Tunesien har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der er ingen væbnet konflikt i Tunesien og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.
- 14) Forordning (EU) 2024/1348 giver mulighed for at udpege tredjelande som sikre oprindelseslande på EU-plan i overensstemmelse med betingelserne i nævnte forordning.
- 15) I henhold til forordning (EU) 2024/1348 kan et tredjeland kun udpeges som sikkert oprindelsesland, hvis det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af retten inden for rammerne af et demokratisk system og den generelle politiske situation kan påvises, at der ikke sker forfølgelse som defineret i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347, og der ikke er nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i nævnte forordnings artikel 15.
- 16) I betragtning af, at der generelt ikke er nogen risiko for forfølgelse eller alvorlig overlast, jf. forordning (EU) 2024/1347, i Bangladesh, Colombia, Egypten, Indien, Marokko og Tunesien samt i Kosovo som potentielt kandidatland med henblik på medlemskab af Unionen, hvilket også fremgår af de meget lave anerkendelsesprocenter, bør disse lande imidlertid udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan.

- 17) Udpegelsen af disse lande som sikre oprindelseslande på EU-plan berører ikke reglen i forordning (EU) 2024/1348, hvorefter medlemsstaterne kun kan anvende begrebet sikkert oprindelsesland, hvis ansøgerne på baggrund af en individuel vurdering ikke kan fremlægge oplysninger, der begrunder, hvorfor begrebet sikkert oprindelsesland ikke finder anvendelse på dem. I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på ansøgere, der befinder sig i en særlig situation i disse lande, f.eks. LGBTIQ-personer, ofre for kønsbaseret vold, menneskerettighedsforkæmpere, religiøse mindretal og journalister.
- 18) I betragtning af, at migrationssituationen hurtigt kan ændre sig, og at der er øget pres som følge af ankomsten af blandede migrationsstrømme med en høj andel af personer med ringe muligheder for at få tildelt international beskyttelse, bør medlemsstaterne kunne anvende den grund til at fremskynde behandlingen af ansøgninger, der er fastsat i artikel 41, stk. 1, litra j), i forordning (EU) 2024/1348, fra en tidligere dato end den generelle anvendelsesdato for nævnte forordning. Dette vil give medlemsstaterne mulighed for at reagere hurtigt og fleksibelt på ændringer i migrationsstrømmene. Eftersom ansøgninger fra sådanne ansøgere sandsynligvis vil være grundløse, vil en hurtig behandling af dem i en fremskyndet procedure eller en grænseprocedure gøre det muligt for asyl- og migrationsmyndighederne at vurdere reelt begrundede ansøgninger mere effektivt, træffe hurtigere afgørelser og dermed bidrage til, at asyl- og tilbagesendelsespolitikkerne fungerer bedre og mere troværdigt under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder.
- 19) For at tage hensyn til komplekse og faktiske situationer i tredjelande bør medlemsstaterne ved anvendelsen eller indførelsen af lovgivning, der gør det muligt på nationalt plan at udpege et tredjeland som et sikkert oprindelsesland eller som et sikkert tredjeland, kunne indføre undtagelser for specifikke dele af deres område eller klart identificerbare kategorier af personer, inden forordning (EU) 2024/1348 begynder at finde anvendelse.
- 20) Målet med denne forordning, nemlig på EU-plan at opstille en fælles liste over sikre oprindelseslande og fremskynde anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EU) 2024/1348, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan kun nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- 21) [I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland [ved skrivelse af ...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne [retsakt.]
- ELLER
- [I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne [retsakt], som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

- 22) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- 23) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i EU's charter om grundlæggende rettigheder.
- 24) Forordning (EU) 2024/1348 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2024/1348 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 62, stk. 1, ændres således:

- a) stk. 1 affattes således:

"1. De lande, der har fået tildelt status som kandidatland med henblik på tiltrædelse af Unionen, udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan, medmindre en af flere af følgende omstændigheder gør sig gældende:

- a) der er i landet en alvorlig og individuel trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt
- b) der er på baggrund af landets handlinger vedtaget restriktive foranstaltninger, jf. femte del, afsnit IV, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- c) andelen af afgørelser truffet af den besluttende myndighed om tildeling af international beskyttelse til ansøgere fra landet – enten dets statsborgere eller personer, der tidligere har haft sædvanligt opholdssted i landet, i tilfælde af statsløse personer – er højere end 20 % ifølge de seneste tilgængelige årlige EU-dækkende data fra Eurostat."

- b) følgende indsættes som stk. 1a:

"1a. De tredjelande, der er opført i bilag II, udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan".

- 2) Artikel 79 ændres således:

- a) i stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Artikel 59, stk. 2, artikel 61, stk. 2, og artikel 61, stk. 5, litra b), finder dog anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EU).../... [om ændring af forordning (EU) 2024/1348] for så vidt angår anvendelsen af begrebet "sikkert tredjeland" i overensstemmelse med artikel 36 og 37 i direktiv 2013/32/EU og begrebet "sikkert oprindelsesland" i overensstemmelse med artikel 38 i direktiv 2013/32/EU."

- b) i stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

"Medlemsstaterne kan anvende artikel 42, stk. 1, litra j), og artikel 42, stk. 3, litra e), som begrundelse for den fremskyndede behandlingsprocedure i overensstemmelse med artikel 31, stk. 8, i direktiv 2013/32/EU eller for den procedure, der er gennemført ved grænsen eller i transitområder i overensstemmelse med artikel 43 i direktiv 2013/32/EU, inden den 12. juni 2026."

- 3) teksten i bilaget til nærværende forordning indsættes som bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER

1.	FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME	3
1.1.	Forslagets/initiativets betegnelse	3
1.2.	Berørt(e) politikområde(r).....	3
1.3.	Mål	3
1.3.1.	Generelt/generelle mål	3
1.3.2.	Specifikt/specifikke mål.....	3
1.3.3.	Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)	3
1.3.4.	Resultatindikatorer	3
1.4.	Forslaget/initiativet vedrører	4
1.5.	Begrundelse for forslaget/initiativet.....	4
1.5.1.	Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet.....	4
1.5.2.	Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis	4
1.5.3.	Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art	4
1.5.4.	Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter	5
1.5.5.	Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling	5
1.6.	Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger.....	6
1.7.	Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)	6
2.	FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER	8
2.1.	Bestemmelser om overvågning og rapportering	8
2.2.	Forvaltnings- og kontrolsystem(er).....	8
2.2.1.	Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi.....	8
2.2.2.	Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem	8
2.2.3.	Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)	8
2.3.	Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder	9
3.	FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER	10
3.1.	Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet.....	10

3.2.	Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne	12
3.2.1.	Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne.....	12
3.2.1.1.	Bevillinger fra vedtaget budget.....	12
3.2.1.2.	Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter	17
3.2.2.	Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger	22
3.2.3.	Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne.....	24
3.2.3.1.	Bevillinger fra vedtaget budget	24
3.2.3.2.	Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter	24
3.2.3.3.	Bevillinger i alt.....	24
3.2.4.	Anslået behov for menneskelige ressourcer.....	25
3.2.4.1.	Finansieret over vedtaget budget	25
3.2.4.2.	Finansieret over eksterne formålsbestemte indtægter	26
3.2.4.3.	Samlet behov for menneskelige ressourcer.....	26
3.2.5.	Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer	28
3.2.6.	Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme	28
3.2.7.	Bidrag fra tredjemand	28
3.3.	Anslåede virkninger for indtægterne.....	29
4.	DIGITALE DIMENSIONER.....	29
4.1.	Krav vedrørende digital relevans	30
4.2.	Data	30
4.3.	Digitale løsninger	31
4.4.	Vurdering af interoperabilitet.....	31
4.5.	Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse	32

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til forordning om ændring af forordning (EU) 2024/1348 for så vidt angår udarbejdelse af en liste over sikre oprindelseslande på EU-plan

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Asyl

1.3. Mål

1.3.1. Generelt/generelle mål

Forslaget har til formål at udpege tredjelande som sikre oprindelseslande på EU-plan og styrke anvendelsen af begrebet "sikkert oprindelsesland".

1.3.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr. 1

At opnå en højere grad af konvergens med hensyn til anerkendelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse som personer med international beskyttelse som omhandlet i forordning (EU) 2024/1347 ("kvalifikationsforordningen").

Specifikt mål nr. 2

At afhjælpe nogle af de eksisterende forskelle mellem medlemsstaternes nationale lister over sikre lande med hensyn til de udpegede lande.

Specifikt mål nr. 3

At fremrykke muligheden for at udpege et "sikkert oprindelsesland" og "sikkert tredjeland" med undtagelser (artikel 59, stk. 2, og artikel 61, stk. 2, i forordningen om asylproceduren) for at gøre det mere fleksibelt for medlemsstaterne at gøre dette på nationalt plan.

Specifikt mål nr. 4

At fremskynde muligheden for i grænseproceduren eller den fremskyndede procedure at behandle ansøgninger fra ansøgere, der er statsborgere i et tredjeland, for hvilke andelen af afgørelser på EU-plan truffet af de besluttende myndigheder, der tildeler international beskyttelse, er 20 % eller derunder.

1.3.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

1. Forbedre den juridiske klarhed og konsekvens i anvendelsen af begrebet "sikkert oprindelsesland".

2. Forbedre konvergens i asylprocedurerne, herunder når det drejer sig om kategorier af ansøgere fra visse lande, som bør kanaliseres videre til den almindelige procedure.

3. Forbedre asylprocedurernes effektivitet og mindske presset på og misbruget af EU's asylsystemer.

1.3.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Ændringernes indvirkning på følgende:

1. Anerkendelsesprocenten for ansøgere fra lande, der er udpeget som sikre oprindelseslande på EU-plan.
2. Antallet af ansøgninger fra borgere i de oprindelseslande, der er udpeget som sikre oprindelseslande, der kanaliseres videre til den almindelige procedure, den fremskyndede procedure og grænseproceduren.
3. Antallet af medlemsstater, der gør brug af nationale udpegelsesmekanismer for sikre oprindelseslande/sikre tredjelande i henhold til artikel 59, stk. 2, og artikel 61, stk. 2.
4. Antallet af medlemsstater, der gør brug af undtagelserne til fastsættelse af sikre oprindelseslande/sikre tredjelande.
5. Antal asylansøgere, der er omfattet af den fremskyndede procedure eller grænseproceduren på grundlag af anerkendelsesprocenter på 20 % eller derunder.

1.4. Forslaget/initiativet vedrører

- ☐ en ny foranstaltning
- ☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁸
- ☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning
- ☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

I henhold til artikel 75 i forordningen om asylproceduren er medlemsstaterne forpligtet til at udarbejde nationale gennemførelsesplaner på grundlag af den fælles gennemførelsesplan for gennemførelsen af pagten om migration og asyl, som Kommissionen har udarbejdet. Kommissionen skal nøje overvåge gennemførelsen af de nationale gennemførelsesplaner. Når pagtens lovgivningsmæssige tekster træder i kraft, vil Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) overvåge den operationelle og tekniske anvendelse af det fælles europæiske asylsystem i henhold til artikel 14 i forordningen om Den Europæiske Unions Asylkontor (forordning (EU) 2021/2303). Anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland vil indgå i EUAA's overvågning. Desuden skal de årlige rapporter, som Kommissionen skal vedtage i henhold til artikel 9 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, indeholde resultaterne af EUAA's overvågning. Kommissionen skal tage hensyn til disse forskellige elementer, når den vurderer, om medlemsstater er udsat for migrationspres, er i risiko herfor eller står over for en betydelig migrationssituation, samt når den afgør, om en medlemsstat har systemiske mangler, der kan have alvorlige negative konsekvenser for Dublinsystemets funktion.

1.5.2. *Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her*

⁸ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående):

Begrebet "sikkert oprindelsesland" og asylprocedurer er i EU-retten reguleret ved forordning (EU) 2024/1348 om asylproceduren. Uden en indsats på EU-plan vil medlemsstaterne fortsat udpege forskellige lande som sikre oprindelseslande på nationalt plan, hvilket vil føre til markante forskelle mellem de nationale lister over sikre oprindelseslande. Forskellige nationale tilgange vil fortsat skabe retsusikkerhed, øge risikoen for retssager og underminere en ensartet anvendelse af asylreglerne i hele Unionen, hvilket også vil føre til sekundære bevægelser. Manglen på en koordineret indsats vil også hindre en retfærdig byrdefordeling mellem medlemsstaterne. Ved at handle på EU-plan sikrer dette forslag harmonisering med hensyn til de lande, der er udpeget som sikre oprindelseslande på EU-plan, retssikkerhed og proceduremæssige garantier.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende):

Når dette forslag er gennemført, vil det øge retssikkerheden og den proceduremæssige effektivitet ved at sikre, at medlemsstaterne for de udpegede lande kanalisere ansørgerne videre til den samme type asylprocedure.

Indførelsen af en anerkendelsesprocent på 20 % for fremskyndede procedurer og grænseprocedurer vil sikre, at asylressourcerne prioriteres i forbindelse med reelle beskyttelsessager, hvilket vil forbedre det fælles europæiske asylsystems samlede effektivitet.

På EU-plan vil Den Europæiske Unions Asylagenturs (EUAA) og Kommissionens tilsyn sikre, at medlemsstaterne anvender begrebet "sikkert oprindelsesland" i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og proceduremæssige garantier. Forslaget skaber balance mellem effektivitet og retfærdighed og sikrer, at EU's asylsystem forbliver effektivt, forudsigeligt og i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsforpligtelser.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Kommissionen foreslog allerede i 2015 og 2016 en fælles liste over sikre oprindelseslande. De interinstitutionelle forhandlinger om spørgsmålet brød sammen på grund af uenighed mellem medlovgeverne ved begge lejligheder.

Det er grunden til, at udarbejdelsen af dette forslag blev ledsaget af en række uformelle høringer mellem Kommissionens tjenestegrene (GD ENEST, MENA, INTPA) og EU-Udenrigstjenesten for at sikre, at der blev taget behørigt hensyn til ekspertviden fra de udpegede lande i den analyse, der førte til udpegelsen, og at vurderingen blev understøttet af konkret og verificerbar dokumentation, herunder med hensyn til specifikke risikoprofiler.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Dette forslag stammer fra forordningen om asylproceduren (2024/1348) og er en del af pagten om migration og asyl, der blev vedtaget i maj 2024, og hvortil der allerede er afsat midler. Dette forslag indebærer ikke nogen finansiell eller administrativ byrde for Unionen. Det har derfor ingen indvirkning på EU-budgettet. Anvendelsen af begrebet "sikkert oprindelsesland" er ikke nyt for medlemsstaterne, og

medlemsstaterne vil kunne gøre brug af de midler, der er tildelt under deres nationale programmer under både den eksisterende Asyl-, Migrations- og Integrationsfond og de fremtidige migrationsfonde, til at støtte eventuelle investeringer, der er nødvendige for anvendelsen af begrebet. EUAA kan inden for sit mandat støtte medlemsstaterne med personale til samme formål.

- 1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Ikke relevant

1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger

☐ Begrænset varighed

- ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☐ Ubegrænset varighed

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)⁹

☐ Direkte forvaltning ved Kommissionen

- ☐ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i forvaltningsorganerne

☐ Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

☐ Indirekte forvaltning ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- ☐ offentligretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- ☐ organer, der er etableret i en medlemsstat og undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller EU-lovgivningen, og som i overensstemmelse med sektorspecifikke regler kan få overdraget gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, i det omfang de kontrolleres af offentligretlige organer eller af privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier i form af kontrolorganernes solidariske hæftelse eller ækvivalente finansielle garantier, som for hver foranstaltning kan begrænses til EU-støttens maksimale beløb.

⁹

Forklaringer vedrørende budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Kommissionen skal løbende evaluere situationen i det pågældende tredjeland under hensyntagen til bl.a. oplysninger fra medlemsstaterne og Asylagenturet vedrørende efterfølgende ændringer i situationen i dette tredjeland.

I henhold til artikel 75 i forordning (EU) 2024/1348 om asylproceduren skal medlemsstaterne udarbejde nationale gennemførelsesplaner på grundlag af den fælles gennemførelsesplan for pagten om migration og asyl, som Kommissionen har forelagt. Kommission vil nøje overvåge deres gennemførelse. Når pagten begynder at finde anvendelse, vil EUAA føre tilsyn med den operationelle og tekniske anvendelse af det fælles europæiske asylsystem i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2021/2303, herunder gennemførelsen af begrebet "sikkert oprindelsesland".

Kommissionens årlige rapporter i henhold til artikel 9 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring vil omfatte EUAA's overvågningsresultater og vurdere, om medlemsstaterne er udsat for migrationspres eller står over for systemiske mangler, der kan påvirke Dublinsystemets funktion.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Ikke relevant

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

En af de vigtigste risici i forbindelse med den foreslåede ændring er, at medlemsstaterne vil anvende formodningen om sikkerhed på alle ansøgere fra de oprindelseslande, der er udpeget som sikre på EU-plan. For at afbøde denne risiko med hensyn til flere udpegede lande præciseres det, at der som led i en individualiseret vurdering af asylansøgningen bør lægges særlig vægt på ansøgere, der befinder sig i en specifik situation i disse lande (f.eks. ofre for kønsbaseret vold, menneskerettighedsforkæmpere, religiøse mindretal, LGBTIQ-personer og journalister).

2.2.3 *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Ikke relevant

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Ikke relevant

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

Ikke relevant, da der ikke er nogen finansielle eller personalemæssige konsekvenser.

Please insert as many budget as needed in the two tables below.

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ¹⁰	fra EFTA-lande ¹¹	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande ¹²	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

¹⁰ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹¹ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹² Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
--	---------------	--------	--------	--------	--------	--------

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	
---	--------	--

GD: <.....>			År	År	År	År	I ALT FFR 2021-2027
			2024	2025	2026	2027	
Aktionsbevillinger							
Budgetpost	Forpligtelser	(1a)					0,000
	Betalinger	(2a)					0,000
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)					0,000
	Betalinger	(2b)					0,000
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ¹³							
Budgetpost		(3)					0,000
Bevillinger I ALT til GD <.....>	Forpligtelser	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalinger	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

	År	År	År	År	I ALT FFR 2021-2027
	2024	2025	2026	2027	

¹³ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalinger	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <....> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalinger	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			År	År	År	År	I ALT FFR 2021-2027
			2024	2025	2026	2027	
Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalinger	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <....> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalinger	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			År	År	År	År	I ALT FFR 2021-2027
			2024	2025	2026	2027	
• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalinger	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Bevillinger I ALT under udgiftsområde 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalinger	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter" ¹⁴
---	---	---

GD: <.....>		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT FFR 2021-2027
• Menneskelige ressourcer		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Andre administrationsudgifter		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
I ALT GD <.....>	Bevillinger	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

GD: <.....>		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT FFR 2021-2027
• Menneskelige ressourcer		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Andre administrationsudgifter		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
I ALT GD <.....>	Bevillinger	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

¹⁴

De nødvendige bevillinger bør fastsættes på grundlag af de årlige gennemsnitlige omkostninger, der er tilgængelige på det relevante BUDGpedia-websted.

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT FFR 2021-2027
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7	Forpligtelser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger (skal ikke udfyldes for decentrale agenturer)

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. afsnit 1.6)						I ALT	
	RESULTATER																	
	Type ¹⁵	Gnsntl omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ¹⁶																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		

¹⁵ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

¹⁶ Som beskrevet i afsnit 1.3.2. "Specifikt/specifikke mål".

Subtotal for specifikt mål nr. 1																	
SPECIFIKT MÅL NR. 2																	
- Resultat																	
Subtotal for specifikt mål nr. 2																	
I ALT																	

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget

VEDTAGNE BEVILLINGER	År	År	År	År	I ALT 2021-2027
	2024	2025	2026	2027	
UDGIFTSOMRÅDE 7					
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7					
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
I ALT	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget

Overslag angives i årsværk¹⁷

VEDTAGNE BEVILLINGER	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)				
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0	0	0	0
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)	0	0	0	0
01 01 01 01 (indirekte forskning)	0	0	0	0
01 01 01 11 (direkte forskning)	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere)	0	0	0	0
• Eksternt personale (i årsværk)				
20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)	0	0	0	0
20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)	0	0	0	0

¹⁷

Angiv nedenfor, hvor mange årsværk inden for det angivne antal der allerede er afsat til forvaltning af foranstaltningen og/eller kan omfordeles inden for dit generaldirektorat, og hvilke nettobehov du har.

Budgetpost for administrativ støtte [XX.01.YY.YY]	- i hovedsædet	0	0	0	0
	- i EU-delegationerne	0	0	0	0
01 01 01 02 (KA og UNE – indirekte forskning)		0	0	0	0
01 01 01 12 (KA og UNE – direkte forskning)		0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 7		0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Uden for udgiftsområde 7		0	0	0	0
I ALT		0	0	0	0

3.2.4.3. Samlet behov for menneskelige ressourcer

VEDTAGNE BEVILLINGER I ALT + EKSTERNE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)					
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		0	0	0	0
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)		0	0	0	0
01 01 01 01 (indirekte forskning)		0	0	0	0
01 01 01 11 (direkte forskning)		0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere)		0	0	0	0
• Eksternt personale (i årsværk)					
20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)		0	0	0	0
20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)		0	0	0	0
Budgetpost for administrativ støtte [XX.01.YY.YY]	- i hovedsædet	0	0	0	0
	- i EU-delegationerne	0	0	0	0
01 01 01 02 (KA og UNE – indirekte forskning)		0	0	0	0
01 01 01 12 (KA og UNE – direkte forskning)		0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 7		0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Uden for udgiftsområde 7		0	0	0	0
I ALT		0	0	0	0

[Considering the overall strained situation in Heading 7, in terms of both staffing and the level of appropriations, the human resources required will be met by staff from the DG who are already assigned to the management of the action and/or have been redeployed within the DG or other Commission services.]

Personalebehov til gennemførelse af forslaget (i årsværk):

	Skal dækkes af det nuværende personale i Kommissionens tjenestegrene	Ekstraordinært personalebehov*		
		Skal finansieres under udgiftsområde 7 eller Forskning	Skal finansieres over BA-posten	Skal finansieres af gebyrer

Stillinger i stillingsfortegnelsen			Ikke relevant	
Eksternt personale (KA, SNE og V)				

*Beskrivelse af opgaver, der skal udføres af:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

3.2.5. Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer

Obligatoriske: det bedste skøn over de investeringer i digital teknologi, som forslaget/initiativet medfører, bør medtages i nedenstående tabel.

Når det er nødvendigt for gennemførelsen af forslaget/initiativet, bør bevillingerne under udgiftsområde 7 undtagelsesvis opføres under den pågældende budgetpost.

Bevillingerne under udgiftsområde 1-6 bør afspejles som "Policy-IT-udgifter til operationelle programmer". Disse udgifter vedrører det driftsbudget, der skal anvendes til at genbruge/købe/udvikle IT-platforme/værktøjer, der er direkte knyttet til gennemførelsen af initiativet og de dertil knyttede investeringer (f.eks. licenser, undersøgelser, datalagring osv.). Oplysningerne i denne tabel skal være i overensstemmelse med oplysningerne i afsnit 4 "Digitale dimensioner".

Digitale bevillinger og IT-bevillinger I ALT	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT FFR 2021- 2027
UDGIFTSOMRÅDE 7					
IT-udgifter (organisationen/institutionen)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7					
Policy-IT-udgifter til operationelle programmer	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
I ALT	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- ☐ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)
- ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen
- ☐ kræver en revision af FFR

3.2.7. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- ☐ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen					
Samfinansierede bevillinger I ALT					

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☐ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter
 - ☐ Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ¹⁸			
		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
Artikel					

For formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

4. DIGITALE DIMENSIONER

Ikke relevant, da dette er en målrettet ændring af forordningen om asylproceduren, og alle spørgsmål vedrørende den digitale dimension er omfattet af pagten om migration og asyl. Ingen yderligere digitale elementer, der skal tages i betragtning

¹⁸ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

4.1. Krav vedrørende digital relevans

[Krav 1 (K1): ...]

[Krav 2 (K2): ...]

4.2. Data

--

4.3. Digitale løsninger

--

4.4. *Vurdering af interoperabilitet*

--

4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse

--